

af Betydning, fordi Petroleum mere og mere benyttes af den lille Industri, Fiskerne og andre. Man gør derfor en god Gerning, idet man letter disse Folk deres Livsvilkaar.

Saa komme vi til Positionen Papir. Den har været højst interessant. Vi ere endte med det mærkelige — jeg kalder det mærkeligt, skønt det ikke skulde være det, da Regeringen har foreslaaet det —, at vi faa en særlig Told for Avispapir og en særlig Told for andet Papir. Jeg har aldrig kunnet faa i mit Hoved, hvorfor et Stykke Papir, naar det bruges til Avistrykpapir, skal betale en lavere Told end det samme Papir, hvorpaa der trykkes Plakater og andre Tryksager. Det forstaaer jeg ikke. Men der har været Ønsker oppe om det, og her ser man Beskyttelsesmænd og Frihandelsmænd i skønneste Forening indgaa med et Andragende om, at Tolden paa Avispapir sættes ned. For een Gangs Skyld have alle disse modstaaende Interesser samlet sig i Andragendet. Højre og Venstre, Beskyttelses- og Frihandelsmænd, hvad de nu ere, udtale de sig til Gunst for Papiret og ønske Tolden paa Papiret yderligere nedsat. Det faa de ogsaa. Tolden er i Øjeblikket 10^{5/12} Øre, og de faa den nedsat til 5,5 Øre, naar Papiret altsaa indføres med den udtrykkelige Angivelse kun at skulle benyttes til Trykning af Dagblade. Det er ganske interessant; da man netop fra frihandelsvenlig Side holder paa, at enhver Nedsættelse af den Art kommer Forbrugerne til gode, vil man her kunne faa at se, om det holder Stik. Jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at denne Nedsættelse betyder saadant noget som omkring 1 Kr. pr. Abonnent. Man vil da kunne se, om Avisudgiverne nedsætte Abonnementsprisen med 1 Kr. Det bliver højst interessant at se; jeg vil dog paa Forhaand sige, at jeg tror det ikke. Men jeg ved, hvad de ville sige: Aviserne ere blevne meget bedre, mindst 1 Kr. bedre, ja meget, meget mere, 2—3 Kr. bedre, og derfor kunne vi ikke nedsætte Abonnementsprisen. Det er et Andragende, der er sket Fyldest; jeg vil ikke sige, det var saa velbegrunder, men det har fundet en saadan Tilslutning, at man ikke har kunnet andet end bøje sig derfor, hvor irrationelt det end er. — Papirtolden er altsaa nedsat, dog ikke mere, end at Papirfabrikkerne, som, det maa erkendes, havde en overordentlig høj Beskyttelse, ville kunne klare sig rigtig godt. — Under denne Gruppe er der imidlertid andet, som det ikke er gaaet saa godt; jeg tæn-

ker paa Tapetfabrikkerne. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar det ikke er gaaet Tapetfabrikkerne saa godt, ligger det maaske ogsaa noget i, at de have taget paa deres egen Sag paa en Maade, som jeg i alt Fald ikke forstaaer, thi de have selv foreslaaet, at en Sats paa 60 Øre skulde gaa ud; den brøde de sig ikke om. Nu er jeg saa sent som i Gaar bleven oplyst om: Jo vist saa. Jeg har faaet en Skrivelse fra to Tapetfabrikanter, hvori de sige, at de ere meget forbavsede over dette, og sige, at den vilde de gerne have. Den 60 Øres Toldsats er sat ind i Landstinget som Følge af Højres Ændringsforslag; den er gaaet ud, og naar man en Gang har givet Afkald paa saadant noget, er det ikke saa let at faa det igen. Nu ere Tapetfabrikernes Sats satte til henholdsvis 20 og 30 Øre, alt efter Vægt. Der holdes paa fra en vis Side, at dermed ville Fabrikkerne ikke kunne klare sig, navnlig for det billigere Tapetpapirs Vedkommende. Jeg er ikke paa det rene med, om dette er rigtigt, jeg vilde beklage det, men der foreligger i alt Fald for mig Udtalelser fra en enkelt Fabrikant om, at Nedsættelsen ikke er behagelig, men han mener dog ikke, det er saa slemt, som man vil give det Udseende af, at det skulde betyde Ødelæggelse for nogen Industri. — Under Papir finder man ogsaa Bogbinderarbejde. Bogbinderne have jo hidtil ikke haft nogen Beskyttelse; der foreslaas nu 10 Øre pr. kg, en Sats, som Faget ikke synes at være fornøjet med. Nu maa man imidlertid huske, at 10 Øre paa en indbunden Bog som Beskyttelse for Boghaandværkerne; der hidtil ingen Beskyttelse have haft, er et større Fremskridt, end der i og for sig synes udtrykt i de 10 Øre, thi det maa erindres, at den indbundne Bog vejes helt, altsaa med alt Papiret. Er det en stor Bog, faar saaledes Boghaandværket ogsaa Beskyttelse for den Vægt, som Papiret har. Det er altsaa ikke Bindets Vægt, men det er det samlede Værks, som kan være meget stor, og derfor kunne de 10 Øre ogsaa komme til at betyde nogle Gange mere, end det ser ud til. — Der har fra Landstingets Side været udtalt Ønske om at faa Tolden paa Tagpap noget ændret, men det har ikke kunnet gennemføres, og det, der ønskedes, var i og for sig saa lidt, og Ønskerne vare fremsatte under Forudsætning af en Tjæretold, saaledes at det vistnok nu kan betragtes som værende fuldt tilfredsstillende.

Jeg kommer derefter til Afsnittet om Skind og Huder, hvor det ikke er lykkedes